

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

BON-IV.0702.5.2015.AP

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 15. 09. 15.

nr. 3808, podpis. [signature]

Warszawa 14 -09- 2015

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 16. 09. 15.

nr. 5745, podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Marka Martynowskiego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 24 lipca 2015 roku, skierowane do Ministra Zdrowia przy piśmie z dnia 29 lipca 2015 roku (znak sprawy: BPS/043-79-3406/15) i przekazane, zgodnie z właściwością merytoryczną, przy piśmie z dnia 11 sierpnia 2015 roku (znak sprawy: ZP-Z.070.76.2015) w sprawie orzekania o stopniu niepełnosprawności, uprzejmie wyjaśniam:

Orzeczeniem z dnia 31 października 2008 roku Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Płocku (znak sprawy: MPZON-8211-1/16770/5/08) zaliczył Pana Romana J. do znacznego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 października 2013 roku.

Po upływie ważności orzeczenia o zaliczeniu do znacznego stopnia niepełnosprawności, Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, na wniosek Pana Romana J. złożony w dniu 18 października 2013 roku (stosownie do § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 r., poz. 1110)) wydał w dniu 18 listopada 2013 roku kolejne orzeczenie o zaliczeniu Pana Romana J. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 18 listopada 2014 roku (znak sprawy: PZO-8211-1/16770/5/13). Przyczyna niepełnosprawności w wydanym orzeczeniu oznaczona została symbolem 07-S.

Od powyższego orzeczenia Pan Roman J. w dniu 28 listopada 2013 roku wniósł odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie.

Po rozpoznaniu odwołania, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie wydał w dniu 20 stycznia 2014 roku orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (znak sprawy: WPS-V.9531.1.4628.2013), którym zmienił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej symbolu przyczyny niepełnosprawności (03-L), okresu, na jaki wydał orzeczenie (na stałe) i okresu powstania niepełnosprawności oraz

w pozostałym zakresie utrzymał w mocy orzeczenie o stopniu niepełnosprawności organu I instancji.

Pragnę wskazać, iż rozstrzygnięcie o zaliczeniu do stopnia niepełnosprawności odbywa się w postępowaniu administracyjnym z gwarancjami dwuinstancyjnego toku postępowania i zagwarantowaniem czynnego udziału orzekanej osoby w tym postępowaniu. Ponadto ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 127, poz. 721, ze zm.) poza kontrolą instancyjną, w art. 6c ust. 8 przewidziała również kontrolę sądową wydanego przez wojewódzki zespół orzekający orzeczenia o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Celem wyżej wskazanych unormowań prawnych jest możliwość kilkakrotnego zbadania danej sprawy o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności albo o stopniu niepełnosprawności poprzez poddanie jej kontroli instancyjnej i sądowej.

Przenosząc powyższe na grunt przedstawionej przez Pana Senatora sprawy, jeżeli Pan Roman J. nie zgadzał się z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności wydanym przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie, to miał prawo wniesienia odwołania od tego orzeczenia do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Informacja o prawie do wniesienia odwołania zawarta została w pouczeniu przedmiotowego orzeczenia. Zaniechanie podjęcia przez orzekanego powyższego działania skutkuje tym, iż orzeczenie wydane przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie nie zostało poddane autonomicznej kontroli sądowej i stało się prawomocne.

Pragnę jednocześnie zwrócić uwagę, że ocena stanu zdrowia nie jest jedynym wyznacznikiem niepełnosprawności, bowiem orzecznictwo o niepełnosprawności uwzględnia zarówno fizyczne, psychiczne jak i społeczne aspekty funkcjonowania człowieka. Przyjęte zasady orzekania oznaczają, iż orzekanie o niepełnosprawności ma charakter kompleksowy. Wystąpienie tylko jednego z elementów np. naruszenia sprawności organizmu (potocznie utożsamianego z chorobą) nie musi zatem oznaczać, że mamy do czynienia z niepełnosprawnością. Natomiast intensywność tego czynnika nie wpływa bezpośrednio na ustalony stopień niepełnosprawności, jeżeli w następstwie jego występowania nie dochodzi do istotnych ograniczeń w sferze aktywności. Reasumując, orzekanie o niepełnosprawności nie jest oceną stanu zdrowia osoby orzekanej, ale oceną ograniczeń w możliwości jej funkcjonowania w życiu społecznym i zawodowym – będących następstwem naruszenia sprawności organizmu i dokonywana jest w dniu wydania orzeczenia. Zmiana stopnia niepełnosprawności związana jest zatem ze zmianą zakresu ograniczeń funkcjonalnych w życiu społecznym i zawodowym orzekanej osoby.

Ponadto informuję Pana Marszałka, że nie jest prowadzona statystyka dotycząca zmian w kolejnych kwalifikacjach przez zespoły orzekające orzekanych osób do stopnia niepełnosprawności w wyniku zmian stanu zdrowia i związanych z tym ograniczeń funkcjonalnych.

2

z up.
MINISTER
Jacek Męcina
Sekretarz Stanu